

РЕШЕНИЕ

№ 2357

гр. София, 30.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **13410** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. В. Д. от [населено място], срещу Решение № СОА19-РИ01-67/10.10.2019г. на кмета на Столична община, с което е отказано заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на Р. Б. Г., М. Х. Г., К. Р. Г., Т. С. Х. и М. Г. Х., извършени на адрес: [населено място], Столична община, район „Изгрев“, [жк], [жилищен адрес].

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. По същество твърденията са, че с прехвърляне на недвижимия имот за предишните собственици е отпаднало основанието за регистрацията им по постоянен адрес на адреса на имота, а за лицата, които са регистрирани на същия адрес, но не са собственици, не е давано съгласие. Искане се отмяна на оспорената заповед и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разноси по делото.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуален представител юрк. Г., в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки аргументира неоснователност на жалбата. По същество се поддържа, че кметът на общината има право да заличава адресни регистрации, само ако са извършени в нарушение на чл. 92 или чл. 99а от ЗГР. Не е предвидено обаче заличаване на регистрацията при

последващо несъгласие на собственика на имота, както и служебно заличаване на адресните регистрации.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения по делото нотариален акт № 117, том VI, рег. № 11617, дело № 979/2018г. жалбоподателката М. В. Д. е съсобственик с Д. Р. Д. на недвижим имот, съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.803.1994.2.91 по КККР на [населено място], представляващ апартамент № 91, находящ се в [населено място], р-н Изгрев, СО,[жк], [жилищен адрес]. Същият имот е придобит чрез покупко-продажба от Р. Б. Г..

Производството пред административния орган е започнало по молба с вх. № РИВ19-УФ01-157/1/16.07.2019г., депозирана от М. Д., за заличаване на адресни регистрации на трети лица, регистрирани на адреса на собствения ѝ недвижим имот, сред които и бившият собственик на имота и неговото семейство.

Със заповед № РИВ19-РД91-37/17.07.2019г. кметът на район „Изгрев“ СО е назначил комисия, която да извърши проверка по молба с вх. № РИВ19-УФ01-157/1/16.07.2019г. за спазване на изискванията на ЗГР при извършване на адресни регистрации или промяна на адресите на всички лица, регистрирани на посочения адрес. Указано е в 7-дневен срок комисията да състави протокол за резултатите от проверката. За образуваното административно производство са отправени уведомления по чл. 26, ал. 1 от АПК до установените лица с адресна регистрация по постоянен адрес - [населено място], р-н „Изгрев“ СО,[жк], [жилищен адрес] както следва: Р. Б. Г., К. Р. Г., М. Х. Г., М. Г. Х. и Т. С. Х.. Тъй като лицата не са открити на посочения адрес, уведомленията по чл. 26, ал. 1 от АПК са поставени на информационното табло на районната администрация. Резултатите от проверката са обективирани в Протоколи за извършена проверка №№ РИВ19-КЦ01-1347/24.07.2019г. и РИВ19-БК66-852/26.08.2019г. При направена служебна справка в Национална база данни „Население“ комисията е установила, че на процесния адрес са извършени пет адресни регистрации по постоянен адрес на следните лица: Р. Б. Г. /адрес от 18.10.2005г./, К. Р. Г. /адрес от 27.01.2006г./, М. Х. Г. /адрес от 06.04.2005г./, М. Г. Х. /адрес от 27.10.2009г./ и Т. С. Х. /адрес от 09.05.2002г./. К. Р. Г. и М. Х. Г. имат настоящ адрес в САЩ, а М. Г. Х. и Т. С. Х. – в Руска Федерация. Постоянният адрес на Р. Г. съвпада с настоящия му адрес, като същият не е изпълнил задължението си по чл. 99, ал. 1 от ЗГР в 30-дневен срок да заяви промяна на настоящия си адрес. При проверка на място и след сведение от управителя на ЕС е установено, че никое от лицата не живее на посочения адрес.

С писмо изх. № РИВ19-УФ01-157/12/04.09.2019г. преписката е изпратена на кмета на Столична община за произнасяне.

Постановено е Решение № СОА19-РИ01-67/10.10.2019г. на кмета на СО, с което е отказано заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на гореизброените лица във връзка с молба с вх. № РИВ19-УФ01-157/1/16.07.2019г. Решението е мотивирано, както следва: адресните регистрации са извършени през периода 2002г.-2009г., когато не се е изисквало съгласие на собственика на имота, не е установено лицата да са регистрирани в нарушение на чл. 92 или чл. 99а от ЗГР, поради което не са налице предпоставките по чл. 99б, ал. 3 от ЗГР за заличаване на

адресната регистрация. Обстоятелството, че лицата не живеят на постоянния си адрес не е основание за заличаване на адресната им регистрация. Към настоящия момент ЗГР не предвижда правна възможност за заличаване на адресни регистрации при наличие на последващо несъгласие на собственика на имота или за служебно заличаване на адресни регистрации, които не изпълняват предназначението по чл. 93, ал. 5 от ЗГР. Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното решение, с което на основание 59, ал. 1 от АПК, по аргумент за противното от чл. 99б, ал. 3 от ЗГР е отказано заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на Р. Б. Г., К. Р. Г., М. Х. Г., М. Г. Х. и Т. С. Х..

Решението е съобщено на оспорващата на 22.10.2019 г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е депозирана на 05.11.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и от активно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са засегнати от издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 99б, ал. 1 от ЗГР при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл. 92, ал. 1 или до областния управител за нарушение на чл. 92, чл. 99, ал. 1 и 4 или чл. 99а, както и по собствена инициатива, кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. Проверката по ал. 1 се извършва в 7-дневен срок от издаване на заповедта за определянето на комисията, като за резултатите от нея се съставя протокол /ал. 2/. Съгласно ал. 3 на чл. 99б от ЗГР в тридневен срок от извършване на проверката и въз основа на протокола по ал. 2 кметът на общината издава заповед за заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл. 92 или на чл. 99а, и изпраща обобщена информация чрез съответното териториално звено "Гражданска регистрация и административно обслужване" на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството за автоматизираното им заличаване в регистъра на населението.

Анализът на посочените разпоредби обуславя извод, че кметът на общината е компетентният административен орган, който може да се произнесе по подадено искане за заличаване на адресна регистрация. В настоящия случай оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 99б, ал. 3 от ЗГР в хипотезата на заместване /заповед № СОА19-РД15-10796/18.09.2019г./, както и в предписаната от закона форма.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Налице е формално спазване на процедурата по чл. 99б от ЗГР - назначена е комисия, комисията е извършила проверка, резултатите от която са обективирани в нарочни протоколи.

Налице е обаче неправилно прилагане на материалноправните норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Разпоредбата на чл. 99б от ЗГР предвижда заличаване на всяка адресна регистрация, извършена в нарушение на чл. 92 или на чл. 99а от закона. Съгласно чл. 92, ал. 2 от

ЗГР за извършване на адресна регистрация на адрес в страната лицата представят един от следните документи: 1. документ за собственост; 2. документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за предоставяне на социална услуга от резидентен тип и договор за настаняване в специализираните институции; 3. други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. Според ал. 3 на същата разпоредба за извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа по ал. 1, или с нотариална заверка на подписа.

Всяка адресна регистрация, която не отговаря на посочените в чл. 92, ал. 2 от ЗГР изисквания, независимо дали е била законосъобразно извършена с оглед действащите към предишен момент редакции на разпоредбата, следва да бъде приведена в съответствие със законовите изисквания – в конкретния случай чрез заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на всички лица на процесния адрес, за които няма правно основание да бъдат адресно регистрирани там. Такава е логиката на закона и това е начинът за постигането на неговата цел - да се поддържа регистъра на населението по отношение на постоянния и настоящ адрес на лицата в актуално състояние, съответстващо на действителното фактическо положение, по арг. от чл. 90, ал. 1 вр. чл. 89 от ЗГР.

Действително в периода на извършване на процесните адресни регистрации по постоянен адрес (2002г.-2009г.) на Р. Б. Г., К. Р. Г., М. Х. Г., М. Г. Х. и Т. С. Х., съгласно чл. 92 от ЗГР /в редакцията, ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г., преди изм. ДВ. бр. 9/28.01.2011 г./ е действал старият режим, при който е било достатъчно заявление от лицето за извършване на такава регистрация, като не е било необходимо представянето нито на документ, доказващ собственост или ползване на имота, нито изрично съгласие на собственика на имота. В този смисъл не е налице нарушение при извършените преди 2011г. адресни регистрации на посочените лица на процесния адрес. В същото време, сега действащата разпоредба на чл. 92, ал. 3 от ЗГР (нова, ДВ бр. 9 от 2011г., изм. ДВ. бр. 42 от 2012г.) въвежда като изискване писмено съгласие на собственика, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа, или с нотариална заверка на подписа. Следователно, по аргумент на противното, при наличието на изрично несъгласие на собственика М. В. Д., адресната регистрация по постоянен адрес на друго лице, което не е собственик на този имот, не живее на този адрес и собственикът на този имот не желае това лице да има регистрация по постоянен адрес на този имот и да получава кореспонденцията си на този имот, адресната регистрация би следвало да бъде заличена.

Именно с тази цел със ЗИД на ЗГР (ДВ, бр. 55 от 2015г., в сила от 21.07.2015г.) е приет нов Раздел III "Извършване на проверка" (чл. 99б, ал. 1-5), уреждащ изричен механизъм, чрез който собственик на имот да поиска прекратяване на адресна регистрация по постоянен/настоящ адрес на трето лице, различно от собственика на конкретния имот. Разпоредбите на този раздел предвиждат заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл. 92 от ЗГР, т.е. в нарушение на актуалната редакция на тази разпоредба, каквито са действителните смисъл и цел на закона, а не към момента на извършване на регистрацията, както сочи ответникът. Всяка адресна регистрация, която не отговаря на действащите нормативни изисквания, независимо дали е била законосъобразна към момента на извършването ѝ, следва да бъде приведена в съответствие с тези

изисквания - в конкретния случай да бъдат заличени адресните регистрации по постоянен адрес на всички лица, за които няма правно основание за това.

По делото не е спорно, че от 24.08.2018г. собственик на апартамент № 91, находящ се в [населено място], р-н „Изгрев“ СО,[жк], [жилищен адрес] е М. Д. и тя не е давала съгласие и не желае горепосочените лица да бъдат регистрирани по постоянен адрес на собственият ѝ недвижим имот. Липсва законово основание собственикът на имота да бъде административно принуждаван да понася последиците от една предходна регистрация по отношение на лица, които не живеят на адреса.

При преценката дали е спазено изискването на чл. 92 от ЗГР следва да се има предвид и нормата на чл. 89 от ЗГР, според която адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където получава кореспонденцията си. Това е и целта на адресната регистрация – да се удостовери връзката на конкретно лице с конкретно място. Това означава, че при преценката дали адресната регистрация е извършена в съответствие с чл. 92 от ЗГР следва да се проверят и отчетат и новонастъпилите обстоятелства, а именно, че регистрираното лице е напуснало заявения адрес и връзката му с конкретното място вече е отпаднала. Дори и да са били налице условията за извършване на адресна регистрация, към момента на произнасянето на административния орган вече са отпаднали основанията за съществуването на такава регистрация. Не е спорно по делото, че в случая регистрираните на адреса лица не живеят на заявения постоянен адрес, има изрично несъгласие от собственика кореспонденцията им да бъде получавана на този адрес, съответно иска се да бъде заличена и регистрацията на тези лица на посочения адрес. Отново следва да се подчертае, че законът вменява в задължение на всяко лице, което подлежи на гражданска регистрация да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, като неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция съгласно Глава седма от ЗГР. Едновременно с това, неизпълнението на това задължение не може да рефлектира върху правата на трети лица.

Съдът счита, че съществуването на „пожизнена адресна регистрация“ на лица, които отдавна са напуснали съответния адрес, противоречи на целта на ЗГР. В същото време действителните собственици на имота не следва да зависят единствено от волята, желанието и добросъвестността на лица, които в някои случаи дори не познават, да подадат заявление/адресна карта за промяна на постоянен/настоящ адрес и да не разполагат с правни средства, чрез които да инициират служебно заличаване на адресната регистрация. По този начин неоправдано се засягат интересите на собствениците на имота, като се дава необоснован приоритет на лица, които с бездействието си - незаявяване на промяна на адреса, са нарушили нормите на ЗГР /чл. 99, ал. 1 от ЗГР/, за което е следвало да бъде ангажирана административнонаказателната им отговорност.

В случая съществуването на „пожизнена адресна регистрация“ на пет лица на адреса на собствения на жалбоподателката имот прави невъзможна регистрацията на други лица, вкл. наематели, поради достигане на максималния брой лица, които могат да обитават жилище по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗГР. Това е и причината собственикът на имота да поиска заличаване на адресни регистрации на трети лица - поради невъзможност за адресна регистрация на наемателите му.

В заключение още веднъж следва да се подчертае, че всяка адресна регистрация, която не отговаря на посочените в чл. 92, ал. 2 от ЗГР изисквания, независимо дали е била законосъобразно извършена, следва да бъде приведена в съответствие със

законовите изисквания – в конкретния случай да бъдат заличени адресните регистрации по постоянен адрес на всички лица, за които няма правно основание да бъдат адресно регистрирани там. По този начин се постига и целта на Закона за гражданската регистрация - да се поддържа регистъра на населението по отношение на постоянния и настоящ адрес на лицето в актуално състояние, съответстващо на действителното фактическо положение, по арг. от чл. 90, ал. 1 вр. чл. 89 от ЗГР.

Ето защо настоящият съдебен състав счита, че незаконосъобразно е отказано заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на Р. Б. Г., К. Р. Г., М. Х. Г., М. Г. Х. и Т. С. Х.. Постановеното решение следва да се отмени, като се върне преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявеното искане за присъждане на разноски по делото, същото следва да бъде уважено. Следва да бъдат присъдени в полза на жалбоподателката доказани разноски в размер на 10 лева, представляващи заплатена ДТ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. Д. Решение № СОА19-РИ01-67/10.10.2019г. на кмета на Столична община.

ВРЪЩА преписката на кмета на Столична община за ново произнасяне по молба с вх. № РИВ19-УФ01-157/1/16.07.2019г., подадена от М. В. Д., съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. В. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: